

Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende

V.Z.W.

(volwaardig afgekort V.N.A.O.-v.z.w.)

(Bestemming)

P 708549

Driemaandelijks tijdschrift - 2de trimester 2013 - nr. 92
Afgiftekantoor Oostende 1

► Schelpenkunst van medelid Luca del Monte - foto L. d. M.

In dit nummer:

Daguitstap naar Tienen en Hoegaarden • Aquatieme • Boek 14-18 op zee
Vogel van het jaar • Unieke biotoop verdwenen • Ruimtelijke ordening op zee
Energie-eiland • Het kapelletje van Bredene • Maritieme weetjes • Zandcirkels
August Versluys • Wonderbare geboorte • Meetje van de Koaje • Ons Gazetje

Gedrukt op chloorvrij papier.

INLICHTINGEN

De Vriendenkring van het Noordzee-Aquarium Oostende werd gesticht op 1 juli 1990 als feitelijke vereniging. Op 24 februari 1997 werd de feitelijke vereniging omgevormd tot een vereniging zonder winstoogmerk volgens de wet van 27 juni 1921. De statuten verschenen in het Belgische Staatsblad op 24 april 1997 in de bijlage onder het nummer 5954 blz. 3308 en 3309. Deze statuten werden gewijzigd en gecoördineerd op 6 december 2004 als gevolg van de nieuwe V&S-wet van 2 mei 2002. De vereniging staat wettelijk bekend met het ondernemingsnummer 0460.438.808 met zetel Aquariumgebouw, Visserskaai 8400 Oostende

De vereniging: "V.N.A.O.-V.Z.W." heeft volgens art. 3 van de statuten als doel:

1. Een beweging op gang brengen ten gunste van het Stedelijk Noordzeeaquarium Oostende en alles te doen wat van aard is om de publieke belangstelling ervoor te stimuleren.
2. Bij te dragen tot het verrijken van het patrimonium van het Stedelijk Noordzeeaquarium Oostende.
3. Voor haar leden natuur- en milieu-educatieve programma's uitwerken in verband met de fauna en de flora van de zee.
4. Het bevorderen van de maritieme cultuur.
5. Het beschermen van het milieu op zee en in de kustgebieden en het beschermen en benutten van natuurlijk en architecturaal erfgoed in Belgische zeegebieden.
6. In samenwerking met de visserij wetenschappelijke waarnemingen doen in verband met de fauna en de flora van de zee.
7. Meewerken aan duurzame ontwikkeling van de kustgebieden met visserij.

V.N.A.O.-V.Z.W. is lid van:

De Federatie der Vrienden van de Musea van België

Milieuraad van Oostende

Maritiem Erfgoed Vlaanderen

De leden ontvangen het driemaandelijks tijdschrift en genieten, mits voorlegging van de lidkaart, gratis toegang tot het Aquarium. Dit wordt toegestaan door het Oostendse Stadsbestuur.

U kunt lid worden door een jaarlidgeld van **7,50** euro (vanaf 2010) over te schrijven op rekening **BE78 2800 7062 0986** - BIC code **GEBABEBB** van V.N.A.O. - V.Z.W. Visserskaai Oostende.

Een extra bijdrage van steunende leden is van harte welkom.

Wie 12,50 euro en meer betaald, wordt vermeld in een erelijst.

Een reeks adverteerders schenken onze vereniging hun vertrouwen en steunen aldus de werking. We danken ze van harte en bevelen ze allemaal warm aan.

Het Noordzeeaquarium op de Visserskaai te Oostende is gans het jaar geopend op alle weekends en dagelijks van 1 april tot 30 september.

Verdere info op de website: <http://users.skynet.be/noordzee.aquarium>.

Daguitstap naar Tienen en Hoegaarden

Zaterdag 4 (vier) mei 2013.

Opstapplaatsen voor de bus.

8u.30 Bij de kerk van St Antonius Opex Oostende

8u.40 Gerechtshof Oostende

8u.50 Parking Maritiem Instituut Mercator Oostende

Programma

- Bij aankomst te Tienen worden we ontvangen met een lekker kopje koffie en een Tiense Tattepoem. Daarna brengen we een bezoek aan het museum van de Tiense suikerfabriek.
- 12u.30 we rijden naar Hoegaarden alwaar we lunchen
- In de namiddag bezoeken we het WIT GEBOUW . Hier maken we kennis met de legendes en verrassende wetenswaardigheden, verhalen, anekdotes en authentieke objecten.
- We beleven het brouwproces en kunnen we de natuurlijke ingrediënten proeven en ruiken.
- Vanzelfsprekend genieten we na het bezoek van een heerlijk zelfgetapt glas Hoegaards witbier.
- Terugreis 18 uur met een stop onderweg.

Prijs per persoon: **50 euro**

In deze prijs is inbegrepen: de busreis heen en terug,fooi chauffeur, het middagmaal in een plaatselijk restaurant, de toegang tot het suikermuseum en de brouwerij.

Inschrijven kan vanaf nu en ten laatste tot 26 april. Reserveer eerst de plaats(en) telefonisch naar Robert Coelus **059 236 237** of via e-mail: **robert.coelus@telenet.be**.

Betalen vooraf op rekening **IBAN BE78 2800 7062 0986** van **Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende vzw**.

Er wordt een luxecar uitgerust met toilet ingelegd.

Maximum aantal personen 50

Uw vrienden en kennissen kunnen ook mee

VISDIEFJE

Johan Corveleijn

Aan de reling
staan
en genieten
van de bruisende zee
de glinsterende schuimkoppen
de ondoorgrondelijke diepten
de roze lage sneeuwvlucht
in het westen
en even later
van een sierlijke stern
die met zijn schrille
raspende roep
in snelle vaart
scheert over het woelige water.

AQUATIEME 2013

Oproep voor onze leden-kunstenaars

Tijdens het zomerseizoen 2013 organiseren we zoals vorig jaar de tentoonstelling AQUATIEME in de bovenzaal van het Noordzeeaquarium op de Visserskaai te Oostende.

De voorwaarden voor deelname

Deze tentoonstelling is gratis toegankelijk iedere dag van 14 tot 17 uur . De kunstenaars of hun vervangers moeten aanwezig zijn tijdens de openingsuren en instaan voor de ontvangst van de bezoekers. De kunstenaars mogen ook openen vanaf 10 u

De kunstenaars krijgen in overleg een periode toegewezen van één week die aanvangt op de maandagmorgen en eindigt op de zondagavond. De kunstenaars stellen hun werken tentoon op eigen risico en we vragen dat de kunstwerken zoveel mogelijk maritieme onderwerpen behandelen. Wie niet beschikt over vervoer voor zijn werken kan beroep doen op ons.

Er zijn 9 weken voorzien:

1. Van 1 juli tot 7 juli	6. Van 5 augustus tot 11 augustus
2. Van 8 juli tot 14 juli	7. Van 12 augustus tot 18 augustus
3. Van 15 juli tot 21 juli	8. Van 19 augustus tot 25 augustus
4. Van 22 juli tot 28 juli	9. Van 26 augustus tot 1 september
5. Van 29 juli tot 4 augustus	

(Receptie voor alle deelnemers op zondag 1 september)

Wie wenst deel te nemen spreekt af met onze secretaris Eddy Eneman, Sint Jansstraat, 59 te 8400 Oostende tel. **059 50 20 95**

e-mail: **eddy.eneman@telenet.be**

Eventueel ook met bestuurslid Jean Jacobsen en echtgenote Jaqueline Vanthuyne, Stockholmstraat, 39 bus 4 te 8400 Oostende tel.

059 70 83 37

Iedere kunstenaar spreekt af met bestuurslid Jan Jacobsen voor de praktische organisatie en voor de sleutel van het lokaal.

14 – 18 op zee

Belgische schepen en zeelui tijdens de Grote oorlog

1914-1918 op zee vertelt het vaak onbekende verhaal van de Belgische schepen en zeelui tijdens de Eerste Wereldoorlog. Het is een boeiend en gedetailleerd relaas van het wedervaren van onze mailboten, school- en koopvaardij schepen. Ook de heldendaden van de vissersgemeenschap en de rol van onze havens en de binnenwateren komen uitgebreid aan bod.

Naast de algemene politieke en economische situatie voor, tijdens en na de Grote oorlog, wordt ook aandacht besteed aan de gebeurtenissen in onze kolonie. Ook de geschiedenis van de 69 Belgische koopvaardij schepen en hun bemanningen, die met man en muis vergingen wordt in detail beschreven. Het is op zee dat de eindbeslissing over de overwinning viel van de één... en de mislukking van Duitsland. Dit uitvoerig gedocumenteerd en geïllustreerd boek is de neerslag van jarenlang onderzoekswerk en nauwkeurige verzameling van gegevens.

Het is het ultieme naslagwerk voor al wie geboeid is door de Grote Oorlog en ons maritieme verleden.

14 18 **OP ZEE**

**BELGISCHE
SCHEPEN EN ZEELUI
TIJDENS DE GROTE
OORLOG** **FREDDY PHILIPS**

LANNOO

Fr. Philips – Uitg. Lannoo.

21 x 26 cm – 208 blz. Meer dan 100 illustraties – € 29.90

ISBN 978 94 014 0528 7

➤➤➤ In de betere boekhandels aan te schaffen vanaf mei 2013.

De vissende vogel

Vogelbescherming Vlaanderen benoemt de ijsvogel tot vogel van het jaar 2013.

Met 797 stemmen van de 3135 behaalde de ijsvogel de eerste plaats met bijna 300stemmen meer dan de tweede, de koolmees.

Velen kennen deze schilderachtige gekleurde vogel met spitse bek. Meestal is hij waar te nemen op een overhangende tak aan een fris stromend beekje, speurend naar voorbij zwemmende visjes. Heeft de ijsvogel een

visje gezien dan duikt hij er als een bliksemschicht naartoe.

Met zijn prachtig verenkleed is het ook geen alledaagse vogel die je bij de waterkant in groot aantal aantreft. De ijsvogel is eerder een zeldzaam beestje dat ook tamelijk schuw is.

Tussen de mannetjes en de wijfjes is er niet veel geslachtsonderscheid. Men kan het wijfje herkennen aan de kleur van de ondersnavel die roodachtig is terwijl de snavel van de mannetjes volledig zwart is.

Ijsvogels broeden jaarlijks meerdere keren in een nesthol tot een meter diep in steile oevers.

In strenge winters heeft de ijsvogel het hard te verduren want vervroren waters nemen de toegang tot zijn voedsel af. Een ijsvogel houdt niet van ijs? Maar hoe komt hij dan aan zijn naam? Zijn Nederlandse naam zou een verbastering zijn van de Germaanse naam 'Eisenvogel', wat zou verwijzen naar de metaalglans van zijn verenkleed. De Engelse naam "Kingfisher" duidt er misschien op dat hij de beste vissenvanger is onder de vogels.

NVDR We moeten nog wachten tot juni eer de VIS VAN HET JAAR 2013 door VLAM wordt bekend gemaakt.

Een unieke biotoop verdween

Velen kennen wel de zwarte alikruiken die ook in de viswinkels te koop zijn.

Die “kreukels of karrekolletjes” zijn een lekker hapje bij een aperitief en het is ook prettig om ze met een naaldje uit het schelpje te halen. Die schelpdiertjes worden meestal gekookt en goed gekruid.

- De gewone alikruik (*Littorina littorea*) is het best gekend en leeft in de laagwaterzone op golfbrekers, havenhoofden en dijken. Daarnaast zijn er nog andere soorten van alikruiken die aan onze kust voorkomen:

- De ruwe alikruik (*Littorina saxatilis*)
- De stompe alikruik (*Littorina obtusata*)
- De vlakke alikruik (*Littorina mariaae*)
- De dwergalikruik (*Littorina neritoides*)
- De gestreepte alikruik (*Littorina nigrolineata*)
- De vergeten alikruik (*Littorina neglecta*) *neglecta*= vergeten

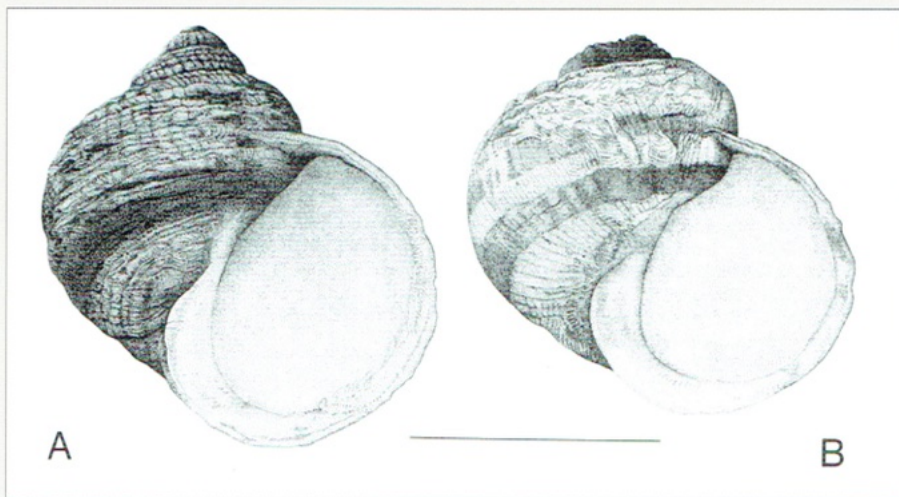
Van deze laatste soort ‘de *neglecta* alikruik’ was er een enige biotoop aan de Vlaamse kust namelijk te Oostende aan de Halve Maan (strand en dijkgebied dichtbij het nu verdwenen oosterstaketsel).

► Zeepokkenkolonie

In een bulletin van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen (KBIN) door T. Warmoes, T. Backeljauw en L. De Bruyn *biologie* 58 van 1988 wordt deze soort (*Littorina neglecta*) gesitueerd op de dijk van de Halve Maan en levend aangetroffen tussen een kolonie zeepokken en dikwijls in dode zeepokken gezien het een schelpdiertje is dat ook maar klein is. Met de havenwerken is die biotoop daar totaal verdwenen en komt dit soort alikruikje nog nergens voor aan de Vlaamse kust? Misschien een interessant gegeven voor onze leden-schelpenverzamelaars, het VLIZ en de strandwerkgroep om te gaan speuren waar *Littorina neglecta* mogelijks nog te vinden is aan onze stranden, Graag een reactie.

Robert Coelus

- ▶ A - exemplaar van de dijk Halve Maan
- B - exemplaar van Wimereux (Fr) (Uit het bulletin KBIN)

Ruimtelijke ordening op zee

Minister van de Noordzee, Johan Vande Lanotte werkt aan een plan voor de Noordzee., waaronder de bescherming van de zandbanken. De ondiepe zandbanken, zoals we die kennen in de Noordzee, zijn een zeldzaamheid op wereldniveau. Daarom werd al het habitatrictlijngebied "Vlaamse banken" opgericht, dat onze zandbanken sinds 2010 binnen een Europese context beschermt.

De zandbanken zijn de thuisbasis van waardevolle Noordzeebeestjes. Zo heb je er de schelpkokerwormen. Die diertjes zijn rifbewoners die een heel eigen wereld creëren onder water: de koraalriffen van de Noordzee. Op plaatsen waar de schelpkokerwormen aan het werk zijn komen er maar liefst 34 keer meer organismen voor dan elders in het water. Dit komt o.a. omdat ze meer zuurstof in de bodem brengen.

De zandbanken zijn heel aantrekkelijk voor heel wat vissen zoals verschillende platvissoorten. Daarnaast bieden de structuren een uitstekende schuilplaats voor de allerjongste platvisjes. In de geulen van sommige zandbanken vind je grindbedden, die een belangrijke functie hebben als broed- en kraamkamer voor bijvoorbeeld de dwerginktvis, de wulk, de zeekat maar ook voor sommige haaisoorten. Vroeger waren er zelfs oesterbanken en legde de haring er zijn eitjes. Het is meteen duidelijk dat de zandbanken ook van belang zijn voor de vissers; zij vissen voornamelijk op garnaal en platvis. Om dit gebied beter te beschermen is er een marien beschermd gebied afgebakend. Maar een lijntje op de kaart is uiteraard niet voldoende.

Er moeten nu maatregelen genomen worden om menselijke activiteiten die schade berokkenen aan de waardevolle natuur in te perken.

■ HERSTEL VAN WAARDEVOLLE NATUUR

Om de zandbanken en hun biotoop voldoende te beschermen moeten alle bodemberoerende activiteiten zoals zandwinning, sport- en professionele visserijactiviteiten onder de loep genomen worden. "Sportvisserij en zandwinning zullen in het gebied enkel kunnen doorgaan als er geen bodemberoerende technieken worden gebruikt. Voor de professionele visserij zal gewerkt worden met een sanering. We willen de bodemimpact verminderen, maar ook ruimte scheppen voor alternatieve technieken." klinkt het op het kabinet van de minister.

■ SAMENWERKEN MET LOKALE VISSERS

De zandbanken zijn populair bij de kustvissers aangezien daar net veel vis zit. Zitten we dan met een ruimteconflict in zee, of kan het anders?

Oostende is bekend om haar vistrap waar je dagverse lokaal gevangen vis kan kopen.

Maar het aanbod is over de jaren gedaald. Van de 80 lokale Oostendse kustvaartuigen zijn er nog zeven over. De rest heeft het gevecht tegen de steeds grotere efficiëntere vaartuigen verloren. De grotere hoeveelheden vis die de grote vissersboten op de markt brengen doen de prijs zakken. Door de lagere visprijzen en de stijgende brandstofkosten moeten vaartuigen steeds groter worden en langer op zee blijven om rendabel te zijn.

Maar lokale vis wordt weer hip en milieubewuster. Minder transport, minder impact op het ecosysteem. Maar zullen we nog lokale vis hebben als we zo blijven voortdoen?

De kleine kustvissers zijn momenteel benadeeld ten opzichte van de groter krachtige kotters die langer op zee blijven en ook verder in zee gaan vissen. Dat houdt een concurrentieel nadeel in voor de kustvissers, die volledig van onze visgronden afhankelijk zijn. De Eurokotters vergroten ook de druk op de visbestanden en het ecosysteem.

■ RUIMTELIJKE ORDENING ALS DEEL VAN DE OPLOSSING

Vanaf 2003 is de 3-mijlzone langs de Belgische kust exclusief gereserveerd voor de kustvisserij waar alleen nog met vaartuigen mag worden gevestigd die een tonnenmaat hebben van kleiner dan 70 brutoton.

Kunnen we die zone tot 6 zelfs tot 12 mijl uitbreiden?

Dit werd ook op tafel gelegd in het oorspronkelijk voorstel in 2002.

■ VISSEN IN MARIEN BESCHERMD GEBIED

Als de exclusieve zone voor de kustvisserij uitgebreid wordt, zal het afsluiten van (delen van) het marien beschermd gebied voor visserij, minder pijnlijk zijn voor lokale visserij. De bescherming van het gebied heeft zelfs voordelen voor de visserij; kleine vissen eten er naar hartelust en groeien op tot grote volwassen vissen die dan uitzwermen naar de Noordzee.

Op basis van wetenschappelijk onderbouwde beheersplannen kunnen de beschermde gebieden in co-management beheerd worden door lokale vissers, natuurbeschermers, duikers, wetenschappers.

Natuurbescherming en lokale visserij kunnen mooi samengaan, dat blijkt al uit buitenlandse voorbeelden. Kan dat ook in België?

(Artikel in Natuur.blad van maart 2013.)

Nathalie De Snijder

ENERGIE-ENERGIE-EILANDEILAND

Plannen voor een energie-eiland op zee zouden zo'n 800 miljoen tot een miljard euro kosten.

De energie-atol voor de kust van Wenduine-Blankenberge is een idee van wetenschappers met prof. Julien Derouck van de universiteit Gent die denkt dat het realiseerbaar is. De minister van de Noordzee wil eind 2013 een ontwerp Microsoft miljardair Bill Gates twitterde " This might not be as crazy as it sounds ".

Zou hij goesting hebben om er zijn centen te investeren?

Waarschijnlijk wrijven de baggerwerken Demo en De Nul zich al in de handen. Op 27 feb. tijdens het kustforum in de zaal van de Grote Post te Oostende werd door de Minister van de Noordzee zijn superplan uit de doeken gedaan en hij meent dat men ermee kan starten binnen twee jaar. De volledige afwerking zou zes à zeven jaar duren. Er was echter nog geen overleg tussen de Vlaamse regering en de Federale regering.

Het Belgisch gedeelte van de Noordzee is federale bevoegdheid maar de politieke partij NVA zou graag zien dat het Vlaamse bevoegdheid wordt. Merkwaardig was ook op het kustforum dat de beleidsmedewerker van de Bond Beter Leefmilieu (BBL) zich positief toonde terwijl de BBL zich met hand en tand verzet heeft in vorige decennia tegen de bouw van een eiland voor de kust, weliswaar een afvaleiland.

Voorzichtigheidshalve liet de minister uitschijnen dat moet gewacht worden tot een Milieu-effectenrapport er is. Een energie-eiland dat electriciteit produceert door gebruik te maken van waterkracht.

Iets nieuws onder de zon? Voor ons land wel maar niet wereldwijd en niet in onze buurlanden.

NEDERLAND

Al gehoord van het plan van ingenieur LIEVENSE in Nederland?

Het dateert van 1981 al dertig jaar geleden.maar werd niet uitgevoerd.

De Markerwaard afdammen tot een Markermeer. Het Markermeer vol pompen met water in tijden van weinig vraag naar elektriciteit maar veel aanbod en in tijden van veel vraag via turbines het meer laten leeglopen. Nadeel zou zijn dat bij dijkdoorbraak bij storm de stad Amsterdam zou onder water komen en angst om wat gebeurde in 1953 zagen de Hollanders dat plan niet zitten .Het studie bureau Lievense kwam in 2008 voor de pinnen met een energie-eiland voor de kust.Tot nu toe is nog niets van verwezenlijkt hoewel de toenmalige premier Balkenende er razend enthousiast voor was. Men heeft er nog geen investeerders voor gevonden.

Nu blokletteren de Nederlanders in hun kranten dat België met zijn energie-eiland de ideeën van de Nederlandse ingenieur Lievense kopieert.

FRANKRIJK

Nabij St. Malo is de wereldgrootste elektrische centrale die zijn energie haalt uit de kracht van de getijden die daar een groot verval kennen zelfs tot 14 meter bij springtij. Deze centrale werkt al sedert 1966. Men heeft de Rancerivier afgedamd en turbines draaien er door het instromende en uitstromende water. Productie: 500 Gigawatt per jaar; de turbines zijn goed voor 240 megawatt wat gelijk is aan 48 windmolens van 5 MW. Het was tot nu toe de grootste ter wereld die thans een beetje overtroffen wordt door een waterkrachtcentrale in Zuid-Korea van 254 MW.

HET VERENIGD KONINKRIJK

In Engeland bestaan al geruime tijd plannen om een waterkrachtcentrale te bouwen aan het estuarium van de Severn, de langste rivier van Engeland. Zoals in Frankrijk zou men het grote getijdenverschil benutten om elektriciteit op te wekken.

Dit plan werd opgeblazen wegens te grote kost.Maar sedert september 2012 zijn investeerders opgedoken van Koeweit en Qatar en werden de plannen weer boven gehaald.De Severn barrage zou 15 km lang zijn en een duizendtal turbinnes bevatten met een vermogen van 8,6 GW en dan de grootste ter wereld zijn.

Feit is dat een energie-eiland voor onze kust voor de kustvisserij weer een doodsteek is.Mogelijks krijgen de kustvissers een zesmijl of een twaalfmijl exclusieve zone om te vissen wat natuurspunt suggereert in hun tijdschrift

(zie vorig artikel)

R.C.

Het Visserskapelleke van Bredene

“Waar men gaat langs Vlaamse wegen, komt men een Mariakapelleke tegen.”

Wanneer ik van Oostende naar De Haan rij langs de Driftweg en de Kapellestraat van Bredene moet ik de Visserskapel voorbij. Je kan er eigenlijk niet naast kijken want het grote Christusbeeld aan de achterzijde van de kapel kijkt uit op de baan en is er een blikvanger. Soms stop ik wel eens om even het kapelleke binnen te stappen want daar zie ik de foto's van vrienden en kennissen uit de visserijwereld en ook van overleden vrienden van onze vereniging om er maar enkele op te sommen: René Vandecasteele

► Het beeldje zit achter glas en traliewerk.
Bemerk het anker

onze ondervoorzitter, Frans Serie, Rachel Barbaix, Marcel Rau, Daniel Bracks, Lucien Desmit, Frans Verleene, Fernand Verleene, Samuel Lenaers, Caulet, Durie Marc, Stevelinck Bernard Verleye samen met nog bij honderd andere voor mij minder bekend maar niet bij de mensen die er de foto hingen.

Als je dat kapelleke bezoekt ben je er bijna nooit alleen. In alle jaargetijden zijn er mensen aanwezig die er komen om in de grot kaarsen te laten branden en om even in het stenen gebouwtje binnen te lopen en in de stilte ervan wat te bezinnen of te bidden.

Deze bedevaartplaats zou ontstaan tussen 1710 en 1715 en over dat ontstaan zijn of worden enkele legenden verteld die wat de rode draad ervan betreft ook elders hetzelfde verloop heeft als bij andere Mariakapellen in het land; er wordt een Mariabeeldje ergens gevonden en men brengt het naar de kerk, daar verdwijnt het en men

vindt het terug op de eerste plaats, dat gebeurt zo herhaalde keren en de plaatselijke bevolking ziet daar een teken in om ter plaatse voor het beeldje een beschutting of een kapelleke te bouwen.

► De achterkant van de kapel gericht naar de Driftweg.

Van meet af aan kwamen vissersvrouwen en vissers er Maria vereren en het was volgens de oorkonden dat in 1717 een houten 'capelle van O.L.V. aan den duyne' gebouwd werd.

► Toegang tot de kapel en kaarsengrot links.

De kosten ervan konden gedekt worden door de giften.

Toen bezochten vissers die bedevaartplaats want ze kwamen er te voet van Oostende om "De Ster der Zee" te danken dat ze na een lange reis thuis kwamen of ontsnapt waren aan geweldige stormen.

De houten kapel had veel te lijden van het weer vooral in de winter en moest regelmatig hersteld worden en de giften die er bewaard werden waren verscheidene keren buit voor dieven. De eerste decennia

► Zicht op het altaarhuis voor Eucharistievieringen. Bemerkt de banken voor de gelovigen en een kolom, één van de 15 mysteries van de rozenkrans.

van de jaren 1700 waren tamelijk welvarend voor onze streek en met de vernieuwingswerken aan de kerk van Bredene dorp dacht men er ook aan om de visserskapel van de duinen te verbouwen in steen. De pastoor van Bredene kreeg er van de bisschop toelating voor maar er mocht geen altaar erin om mis te lezen. Eind 1736 was de kapel in steen klaar en had toen veertig pond gekost.

Jaarlijks werden er bedevaarten ingericht op 8 september (geboortedag O.L. Vrouw) en de derde zondag van mei. Er was een bedevaart vanuit Oostende die georganiseerd werd door de paters Dominicanen van de kerk en klooster in de Christinastraat en vanuit de kerk van Bredene dorp en in Bredene aan Zee kwamen dan de twee groepen samen.

► Maria ten hemel opneming. Eén van de 15 tegelvoorstellingen in ceramiek.

Naast de vissers en de vissersvrouwen waren er ook gelovigen uit de omliggende gemeenten; Stene, Zandvoorde, Klemskerke, Oudenburg en enkelingen van nog verder. Bij de 150ste verjaardag van de kapel in 1886 waren er voor die tijd 2700 bedevaarders.

De gelovigen die juwelen offerden wilden hebben dat het beeld zou versierd worden met het goud, het zilverwerk en de diamanten. Op 8 augustus 1907 stelde men vast dat er was ingebroken en vernield. Alle kostbaarheden waren gestolen en het beeldje ook.

► Ceramieken kunstplaat ontworpen ter gelegenheid van het 250 jarig bestaan van de kapel.

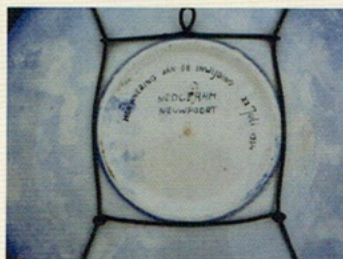
De daders werden nooit ontdekt noch enig spoor van het beeldje. Een bedevaart van eerherstel en boete werd kort daarna ingericht op 18 augustus door de Dominicanen en een nieuw beeldje dat het oude evenaarde werd geplaatst. Meer dan 2000 aanwezigen waren er vooral veel vissersgezinnen van de vuurtorenwijk. De 200ste verjaardag in 1936 werd met de grootste luister gevierd. Mgr. Lamiroy, bisschop van Brugge, was er aanwezig.

Na de oorlogsjaren werd door de Kerkfabriek van Bredene - dorp het plantsoen bij de kapel vergroot door aankoop van een stuk grond zodat er een oppervlakte van 1400 m² was.

Een rozenkransomweg werd ontworpen in 1952 met acht stenen

kapelletjes. Aan beide kanten van de kapelletjes zijn er mooie gekleurde ceramieken tafereelen die de vijf blijde, de vijf droeve en de vijf glorierijke mysteries voorstellen van de rozenkrans. De tafereelen zijn van de gebroeders Vandeweghe, kunstenaars uit Beernem. In 1945 werd al de rotsachtige kaarsengrot gebouwd ter vervanging van het vroegere ijzeren kaarsenhuisje dat opgeroest was.

Sedert 1953 worden er openlucht missen gecelebreerd voor de toeristen die in de zomermaanden op de Bredense campings verblijven en in 1954 werd een altaarhuis met een kleine sacristie erbij ingewijd door Msg Desmedt, bisschop van Brugge. In 1964 werd het altaarhuis heringericht zodat de priester zich kon keren naar het volk en de pastoor van toen had het idee om bij die gelegenheid een ceramieken bord te laten ontwerpen Van de 12 bestelde exemplaren waren er maar zes gelukt en waarvan er één in de familie van ons bestuurslid, Piet Lowyck. De schoonvader van Piet Lowyck was wijlen de smid Henri Everaert die smeedwerk deed voor de kapel.

► Voor- en achterzijde van het stenen sierbord van de familie Lowyck - Everaert

Nog steeds komen er bijna dagelijks mensen naar de visserskapel te Bredene en is de kaarsengrot volzet met dagkaarsen en noveenkaarsen. De grote bedevaarten zijn er niet meer en ook de vele vissers van vroeger zijn er niet meer maar de nood aan vertroosting is gebleven en nog altijd als er iets gebeurt op zee weet men waar de kapel is.

Grotendeels samengesteld uit het boekje van Karel Clybouw 'Geschiedenis van de Visserskapel Onze-Lieve-Vrouw ter Duinen te Bredene en gedrukt door P. Lowyck in 1978'.

R.C.

Dit jaar legt het evenement "Oostende voor anker" de nadruk op de zeilschepen.

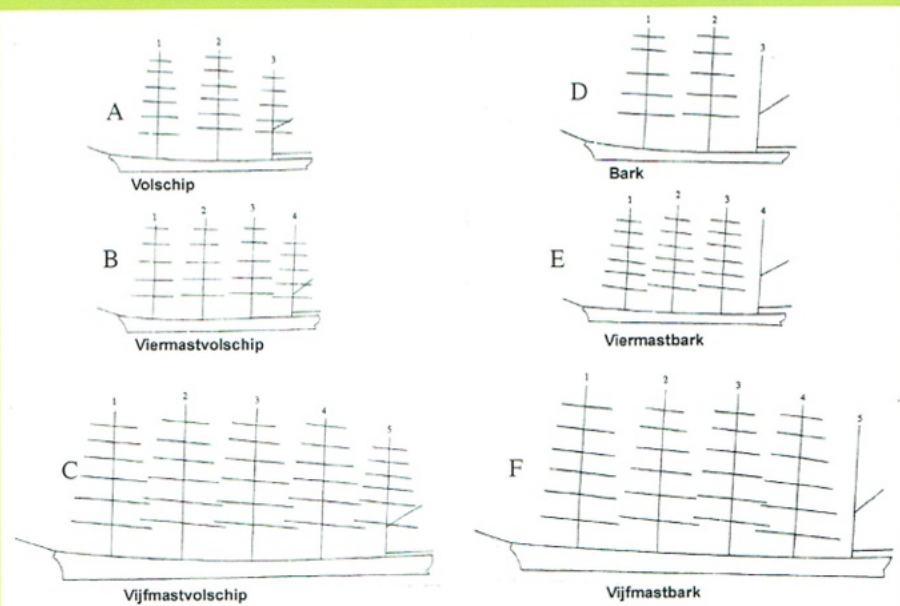
Met sommige van die zeilers worden tochtjes ondernomen en de toerist vraagt zich misschien wel af met welk soort zeilvaartuig hij nu mee is. Maar ook de wandelaar die langs de kaaien slentert om de kathedralen van de zee en hun broertjes te bewonderen stellen waarschijnlijk ook dezelfde vraag.

Daarom hierbij een woordje van toelichting en wat tekeningetjes om te verduidelijken.

Alles wat nodig is om een zeilschip te laten voort bewegen zoals masten, zeilen, rondhouten, hijstoestellen, touwwerk enz. noemt men met één woord: TUIGAGE.

Zeilschepen worden ingedeeld op basis van hun tuigage.

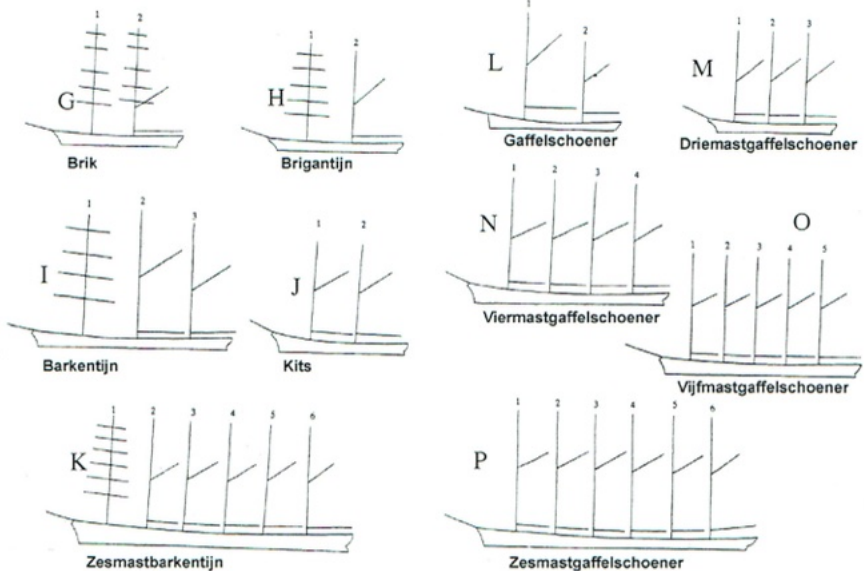
Volgens de soort tuigage van een zeilschip zijn er drie hoofdvormen: langsetuigd, dwarssetuigd en mengvormen.

LANGSGETUIGD wil zeggen dat de zeilen van het vaartuig gelijklopend met de lengte van het vaartuig vast gemaakt zijn aan de masten.

DWARSGETUIGD wil zeggen dat de zeilen zijn bevestigd aan ra's of rondhouten die dwars aan de masten zijn bevestigd. Schepen waarvan alle zeilen dwarsgetuigd zijn aan de masten noemt men volschepen.

MENGVORMEN zijn de zeilschepen die zowel langsetuigde als dwarsgetuigde zeilen hebben.

Als voorbeeld van een mengvorm nemen we het schoolschip Mercator.

Het is een barkentijn.

De voormast is dwarsgetuigd met drie razeilen. Aan de grote mast en de bezaanmast zijn er langsetuigde zeilen.

Graancirkels zijn geen zandcirkels !

U kent ze zeker, de *Crop Circles*, de graancirkels, die geometrische en soms zeer complexe vormen in het landschap, gevormd door platgelegd graan of ander gewas.

► © Y.Ookata-NHK - Puffer Fish

Er bestaan verschillende theorieën omtrent het ontstaan van deze vormen. Gaande van buitenaardse wezens die de makers zouden zijn, tot uiteenlopende verklaringen waarin bolbliksems en plasmadraaikolken tot parende egels aan bot komen.

Een andere (Australische !) verklaring voor deze cirkels, --waar ze verschenen in velden waar opium wordt gekweekt voor medische doeleinden-- zouden het wallaby's zijn, die de opium planten verorberen en vervolgens *high as a kite (stoned als een garnaal)* ronddolen in de velden, waarbij cirkelvormige patronen achter blijven.

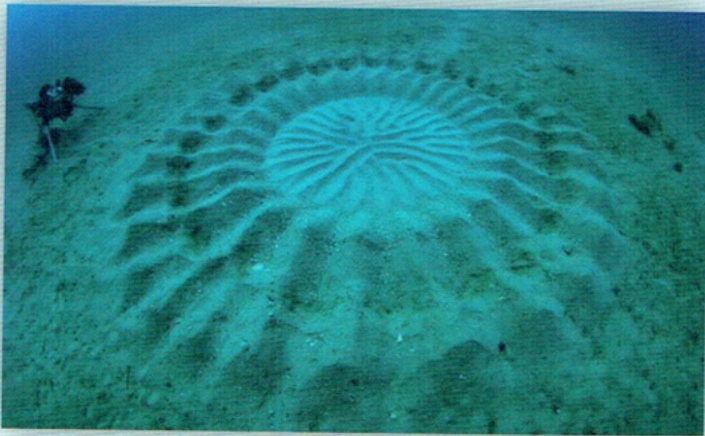
► © Y.Ookata-NHK - Puffer aan het werk

Maar sinds het einde van de jaren '70, gaat de meest voor de hand liggende verklaring uit van grappenmakerij. In 1978 toonde de Engelse Doug Bower en Dave Chorley aan dat het mogelijk was met slechts eenvoudige hulpmiddelen ingewikkelde patronen in het graan te maken. Voor hun werk dat bewees dat

graancirkels door mensen gemaakt konden worden ontvingen zij in 1992 de *Ig Nobelprijs*, een parodie op de Nobelprijs.

Wat u misschien minder weet is dat er ook een soort onderzeese « *Crop Circles* » bestaan. Verleden jaar, deed de Japans duiker Yoji Ookata, een verrassend ontdekking op 25 meter diepte, ten Zuiden van Amami Oshima (Japan), namelijk een vreemd soort *zand-cirkels* van ongeveer 2 meter doorsnee, wat tot nog toe, niemand waargenomen had. Met een filmploeg van de locale NHK-TV, kon na een tijd, het mysterie bloot gelegd worden en de “dader” ontmaskerd.

De bouwer van deze zand structuur was in feite een ...vis ! Meer bepaald een *Tetraodon biocellatus*, (even lekker als giftig) uit het geslacht van de straal-vinnige vissen en familie van de kogelvissen (*Tetraodontidae*), soms ook gekend onder de naam van *puffer* of *Eyespot puffer*.

► © Y.Ookata-NHK - Zand-circels

Ten gepaste tijd in het jaar, werkt de manneke-*puffer* dag en nacht aan het opbouwen van zijn « *Crop Circle* ». Met zijn vinnen, sprokkelt hij kleine schelpjes bijeen en legt die in de holtes van zijn kustwerk. Maar hij doet dit niet zomaar voor

de kunst: zijn bedoeling is van wijfjes te lokken om te paren! De wetenschappers hebben opgemerkt dat hoe groter, uitgebreider en ingewikkelder het patroon is, hoe meer wijfjes zullen bezwijken voor de charmes van de maker van de cirkel. Na het paren leggen de vrouwtjes hun eieren in de holtes in het midden van de cirkel, waar ze beschut blijven voor de stromingen.

Wanneer sommigen het amusant vinden mensen in de waan te laten door te bewijzen dat buitenaardse wezens verantwoordelijk zijn voor de door hen gemaakte graancirkels, is het bij sommige vissen een serieuze zaak en kwestie van liefde, paren en voortplanting...

Saint Bernard du Spuikom.

Aanvoer visvoer en levende vis van 06-01 tot 17-03-2013.

08/01	0.116	visvoer
10/01	0.62	visvoer
17/1	0.191	3 ruige rog, 1 octopus, 1 zeeduivel, 1 snotolf
22/1	0.62	visvoer
	ILVO	inhoud van hun zeeaquarium met o.a. een kortsnuitzeepaardje
08/03	0.191	eikapsels van de hondshaai
	0.152	1 lipvis
	0.62	visvoer

**WE DANKEN HIERBIJ VAN HARTE EN OPRECHT ALLE REDERS,
SCHIPPERS, BEMANNINGEN EN PARTICULIEREN VOOR HUN
ONBAATZUCHTIGE INZET VOOR HET NOORDZEE-AQUARIUM**

Zeiler August Versluys

De familie Versluys is te Bredene geen onbekende. Illustere leden van die familie zijn er te vinden in de bouw-, de visserij- en de sportwereld. Een telg uit die familie was een groot solozeiler en werd bijzonder geëerd doordat zijn naam gegeven werd aan de cultuurtempel van Bredene: het Staf Versluyscentrum.

August Versluys werd geboren te Bredene op 21 december 1904. Zijn vader had gestreden in de loopgraven van de Westhoek en na de oorlog was armoede troef in Vlaanderen en toen August in 1919 veertien jaar was moest hij optrekken naar Brussel om er te werken en daar leerde hij lassen.

Op school was hij een schrandere knaap met veel technische aanleg en verder studeren kon niet want ten huize Versluys moest er brood op de plank komen. De dienstplicht bracht hem in het leger bij de tanks alwaar hij met zijn technische knobbel een tank weer aan de praat bracht tot verbazing van de officieren. Na de legerdienst kwam zijn commerciële geest boven en werd hij leverancier van aardappelen in de horeca. Hij huwde Magriet Westerlinck en het gezin werd gezegend met drie dochters. Hij vond het wel spijtig dat hij geen zoon had om met hem de boot op te gaan en mee te zeilen want al

wat natuur en zee was , was ook zijn passie. August was in de omgang een sociaal type; graag bij de mensen en pintjes drinken was hem niet vreemd want aanvankelijk toen hij gehuwd was woonde het jonge paar bij zijn ouders in de cafe (Estaminet bij C.Versluys) op de Prins Albertlaan te Bredene –Sas en verhuisde daarna naar een appartement op de Elisabethlaan niet ver van de lbisschool. Hij werkte echter hard Zo vond hij ook nog voor en tijdens de tweede wereldoorlog een compagnon om samen vissersschepen te laten bouwen August werd reder van de O.104 Lucienne, de O.54 Cécile en de O.274 Lea. (Deze vaartuigen droegen de namen van zijn drie dochters) Tijdens de oorlog werd er gemerkt te Gravelines en trok August met zijn fiets er naartoe vanuit Moere waar het gezin Versluys verbleef in die bange jaren. Onenigheid met de compagnon bracht mee dat de schepen werden verkocht en August vond een nieuw werk in de verkoop van scheepsmotoren Mercedes Benz voor de visserij. Hij kende immers de sector en de zaken gingen goed.

Toen de Belgische Staat subsidies gaf voor de reders om Belgische motoren te kopen en om daarbij de machinebouw in België te stimuleren gingen de zaken achteruit en August schakelde over op de verkoop van motoculteurs voor de landbouw. Ook kende hij veel boeren van toen hij nog aardappelen verkocht. Met gespaarde geld kocht hij een grote villa te Bredene aan Zee alwaar hij regelmatig zijn vrienden uitnodigde op een lekker maal want Magriet kookte graag. Ze zei dat ze beter een hotel zou runnen in plaats van voor zijn maatjes te koken en zo gebeurde. De villa werd Pension Lusthof en de zaken gingen voor de wind Meer dan 25 jaar kwamen er verlofgangers van de Walenstreek maar ook Duitsers en Oost-Vlamingen de voeten onder tafel steken bij Magriet want het was er lekker en ze keerden ook ieder jaar terug August zorgde voor de voorraad , de herstellingen en het werk in de grote tuin bij het pension maar het beheer deed zijn vrouw. In die periode had de seekriebel bij August hem ferm te pakken.. Voor klanten die een jacht hadden ging hij meezeilen en was hun zeilman (De “beau monde” had wel een jacht maar meestal konden ze er zelf niet mee zeilen) en van het een kwam het ander Hij werd een graag geziene gast in de Oostendse zeilclubs; de Royal North Sea Jachtclub (R.N.C.Y) en de Royal Yachtclub Oostende (R.Y.C.O.).

In die periode heeft August gezeild met verschillende jachten van Noorwegen langs de Noordzeekusten tot ver in de Middellandse zee. Hij liet zich ook verleiden om mee te doen aan wedstrijden. Zo won August in 1970 voor de zesde keer de ‘Gouden Beker’ van de R.Y.C.O. Die beker kon gewonnen worden door de zeiler die gedurende de laatste zeven dagen van de reis het grootste

aantal zeemijlen aflegde naar Oostende. August vertrok vanuit Chritiansstadt in Noorwegen op 15 augustus en kwam in Oostende aan op 23 augustus. Eén dag telde niet mee en de laatste zeven dagen had hij 473 zeemijl afgelegd.

Die zeiltocht gebeurde bij de heenreis op 12 juni met het jacht 'De Ster' van de rijke notaris Fontaine van Rijsel en duurde elf dagen via Engeland, Schotland en de Shetlandeilanden naar Bergen Noorwegen. Notaris Fontaine 65 jaar, zijn vrouw 63 jaar August 66 jaar als skipper en de Duitse Noor Erlink Schimmelpenninck 38 jaar als manusje van alles. August keerde terug per vliegtuig naar België en het echtpaar Fontaine nam vakantie in Noorwegen tot de terugkeer van skipper Versluys op 15 augustus om het echtpaar Fontaine met de Ster weer naar Oostende te brengen.

Uit het familiearchief van August Versluys
Wordt vervolgd R.C

EEN WONDERBARE GEBOORTE.

Op 13 februari deed Dirk, onze aquarist, een eigenaardige vaststelling. In één van de aquariumbakken wemelde het van minidiertjes die op en neer zwommen in de waterkolom.

Even een raadsel? Mogelijks meegebracht met het zeewier dat enkele dagen voordien samen met een levend kortsnuitzeepaardje in die bak werd gebracht. Een paar foto's werden genomen na 21 dagen toen er al veel afgestorven en de overblijvenden al wat gegroeid waren en een vijftal millimeter groot waren. Ze lijken heel goed op zwemmende kwalletjes maar nog geen zekerheid over de determinatie ervan. Hoe het verder verloopt zullen we melden in volgend tijdschrift.

Meetje van de Kaoje is niet meer.

Op 17 februari 2013 overleed mevrouw Blanche Belpaeme beter gekend als 'Meetje van de Kaoje'. Zij werd geboren op 25 mei 1913 en men was al wat gestart met de voorbereiding om haar 100ste verjaardag te vieren in mei van dit jaar. Helaas een bronchitis van de zeer koude winter dit jaar heeft haar geveld. Tijdens haar begrafenis in de St Petrus en St Pauluskerk te Oostende schetste aalmoezenier D. Demaeght haar rijk gevuld leven en opperde dat ze aan de Visserskaai een standbeeld verdient zoals Lucie Loes.

Blanche kwam uit een gezin van zeven kinderen. Ze woonden op de oude vuurtorenwijk maar moesten uitwijken omdat in de jaren dertig de nieuwe vismijn er gebouwd werd.

De familie Belpaeme verhuisde naar Breden-Sas. In 1932 huwde ze met Hendrik Hoornaert, visser en later vislosser. Ze kregen een dochter, Elise. Tijdens de oorlog kreeg het gezin af te rekenen met bombardement en Blanche was zwaar gekwetst en moest maandenlang in het ziekenhuis verblijven maar moedig en taai van wil kwam ze er door. In 1949 begon ze met de uitbating van café 'Adriatique' in de Chistinastraat waar veel vissers kwamen.

Ze was begaan met het vissersvolk dat bij haar over de vloer kwam en sociaalvoelend als ze was lenigde ze noden voor hen. Maar ook voortvarend en ondernemend als ze was wilde ze verderop en opende op het Vissersplein restaurant 'Blanche' alom gekend voor de verse vismenu's. In het volkse leven van de kustvissers begon ze een bijzondere rol te spelen. Ze stichtte de Cimateirestoet, werd voorzitter van de folkloregroep 'De Vismijnvrienden' en lid van verscheidene verenigen en zeer actief in het Carnavalgebeuren samen met de 'Witten van de Koaje en Gerard Dangreau De happening van de aankomst van de maatjesharing stond ook op haar actief. Ze kende de visserij door en door maar ook de beleidsmakers van de stad wist ze voor haar kar te spannen en ze wist bij wie ze moest zijn als er één van haar vissers met een probleem kwam.

Jaarlijks opende ze de geldbeugel voor de Ibismannekes die hun plechtige Communie deden.

Ze werd ook ere-voorzitter van de Federatie van de Zeelieden

De laatste jaren verbleef ze in het rusthuis 'De Boarebreker' in de Kairostraat te Oostende.

Ze was liever in Godtschalck(tehuis voor oude vissers) geweest maar toen ze thuis gevallen was en haar heup brak en ze noodgedwongen moest opgenomen was er geen plaats. Elise, haar dochter bezocht Meetje in het rusthuis bijna dagelijks. Op 7 juni 2012 overleed Elise en deze zware slag heeft Meetje heel diep geraakt maar moedig bleef ze tot het einde.

Meetje was van meet af aan steunend lid van de Vrienden van het Aquarium. De Vismijnvrienden hebben er jaren vergaderd in het bovenzaaltje van het Aquarium. Het was ook Meetje die ervoor ijverde om het standbeeld van Paster Pype, de vader van de vissers (1854-1926) nabij het Aquarium op de Visserskaai te plaatsen Het beeld bestond sedert 1938 en stond eertijds boven de ingang van de oude vissersschool in de straat die de naam draagt van Paster Pype tevens de stichter van die visserijschool Het stadsbestuur besliste echter het beeld te plaatsen op een plantsoen bij de hoofdkerk. Jaarlijks op 3 juni, de geboortedag van Pype, worden er bloemen neergelegd en ook op zijn graf op het kerkhof van de Nieuwpportse steenweg te Oostende die thans begraafplaats Paster Pype wordt genoemd.

Lijst steunende leden 2013

<i>A, Argenta</i>	<i>Dewaele Marcel</i>
<i>Alleman Fernand</i>	<i>D'Hooghe Willy</i>
<i>Andriesen Karel</i>	<i>Dierckens Bernard</i>
<i>Bienfet Ronald</i>	<i>Dirickx Kamiel</i>
<i>Billiouw Hendrik</i>	<i>Dumolin M-R</i>
<i>Billiouw Lieve</i>	<i>Durlinger Jozef</i>
<i>Blontroock Viviane</i>	<i>Dutreeuw Rita</i>
<i>Bogaert Marie Rose</i>	<i>Francois Glibert</i>
<i>Borny Rolande</i>	<i>Gervais Brigitte</i>
<i>Bossaert - Garsbeke</i>	<i>Gbevaert Christianne.</i>
<i>Caestecker Hubert</i>	<i>Goderis Roger</i>
<i>Carly Ronald</i>	<i>Goemaere Elisabeth</i>
<i>Catteceur Kris</i>	<i>Hardy-Schalandrijn</i>
<i>Cattoor Johan</i>	<i>Heirwegh Eddy-Bastini</i>
<i>Claessens - Versluys Herman</i>	<i>Helsen Ludo</i>
<i>Claeys Niki</i>	<i>Helsen Yolanda</i>
<i>Cleremans André</i>	<i>Helsen-Vercammen</i>
<i>Coelus Lieven</i>	<i>Herman Gilbert</i>
<i>Coelus Robert</i>	<i>Hillewaere Antoon</i>
<i>Coelus Stijn</i>	<i>Hubert Georges</i>
<i>Constandt Georges</i>	<i>Hubrechtsen-Cattoor</i>
<i>Cordemans Louis</i>	<i>Jacobsen Jean</i>
<i>Cordier Maria</i>	<i>Jansoone R.J.A.</i>
<i>Corveleyn Johan</i>	<i>Janssen Colin</i>
<i>Dasseville Daniël-Claeys</i>	<i>Jooris Roger</i>
<i>de Bruin H.</i>	<i>Jooris Willy</i>
<i>De Donder Fernand -Goethals Rika</i>	<i>Kerger Stefaan</i>
<i>De Mey Jef</i>	<i>Lachat Freddy-Bouchaert N,</i>
<i>De Vriendt Wouter</i>	<i>Langenakens-Geryl</i>
<i>Declerck Francine</i>	<i>Lanoye Monique</i>
<i>Delbol Raymonda</i>	<i>Lanssens René</i>
<i>Depoorter Leo</i>	<i>Lason Maurice</i>
<i>Derdeyn Fernandus</i>	<i>Lauwereins Roger</i>
<i>Derycke Daniël</i>	<i>Leemans Herman</i>
<i>Devos Jacqueline</i>	<i>Leerman Victor</i>

Lischetzki Pierre
Lodewyckx Herman
Luca Del Monte-Vandenbergh Luc
Maes - Vantournhout
Malfait Pierre
Mees Pierre
Moerman Johan
Moeyaert Daniël
Mostrey Elisabeth
Moyaert Luc-Belpaeme Christiaene
Mynn Joan,,
Natural Art
Peereboom - Feytons
Philips Freddy
Pierre Willy
Pintelon Fernand
Plaetevoet Raymond
Pottier Patrick-Herkens Annmarie
Prinzie Valere
Rederij Versluys W,
Rederscentrale
Remaut Germain
Remaut Jeannette
Sanders Laura
Serie Edmond
Severijns Natalis
Severy Ronny
S'Jongers Jean-Pierre
Sleuyter-Smessaert
Smeyers Victor
Soetaert - Versluys
Van Coillie Georges
Van De Wynckel Th,-De Clerck
Van Den Heuvel Herman
Van Der Cruyssen Gabriel
Van Duyvenboden Stubbe
Van Elslande Manfred
Van Hove Yasmina
Van Loo Roland
Van Vooren Rita
Vande Castelee L.
Vandecasteele Jean
Vandekerckhove Marc
Vanden Berghe Robert.
Vandendriessche Patrick
Vanhalst Marc
Vanbassel Christian
Vanboeck Pierre
Vanmassenove Roger
Vansuyt Ronald
Vantorre Amedé
Vantorre Roger
Vanwalleghem René-Vandewalle
Verbeke Frans
Verburgh André
Verdruyve Oscar
Verkempynck Jean-Pierre
Vermandel P. Havenkap.-
Vyncke Wilfried
Walrave Luc
Weerbrouck Daniël River Coll,bvba
Willaert Jean-Pierre.
Witdoeckt Flory

*Deze lijst vermeldt de leden die
 12,50 euro en meer als lidgeld
 betaalden. Hun belangrijke steun
 verruimt de werking van de ver-
 eniging. Een zeer hartelijke dank.
 De lijst werd voorlopig afgesloten
 op 20 maart 2013.
 Er kunnen er nog bijkomen.*

ONS GAZETJE

1. Op 31 januari 2013 overleed gewezen loods en medelid, Leon Ingelbrecht (88 j.), De afscheidsplechtigheid was in het uitvaartcentrum Stuiverstraat Oostende op 8 februari.

Leon was stichter van een visserijschool in Congo, schreef in diverse tijdschriften, samensteller van een boekje over het Visserstehuis Godtschalck en medewerker van het Visserijblad. Aan zijn echtgenote en familie onze oprechte deelneming.

2. De Algemene Vergadering van de effectieve leden V.N.A.O. vzw was op 28 maart in het Fort Napoleon

3 Op 24 mei is er een herdenkingsplechtigheid voor HMS Vindictive. Het is de bedoeling om de gerestaureerde restanten van de Vindictive te plaatsen in de knik van de Oostelijke strekdam op een sokkel. Het is nog niet zeker dat de Vindictive daar die dag zal geplaatst worden, maar er is zeker een inhuldigingsplechtigheid voorzien. Voor de gelegenheid zullen Marineschepen voor de haven liggen alsook de HMS TYNE van de Royal Navy.

Tal van familieleden van de gesneuvelden (vooral Britten) hebben hun aanwezigheid reeds toegezegd alsook afvaardiging van het Britse en Belgische Koningshuis (mededeling van Toerisme Oostende)

4 De vereniging van West-Vlaamse Schrijvers heeft een cahier uitgegeven over leven en werk van ons medelid en auteur Katrien Vervaele die drie boekwerken maakte i.v.m. de visserij.

1. Vissersvrouwen 2. Naar Iseland 3. Alles over garnalen

Het boekje over Katrien Vervaele kost 6 euro en is te verkrijgen bij Koen D"Haene Brugstraat 74 te 8560 Wevelgem. E-mail koendhaene@skynet.be

**En beste leden vergeet niet uw lidmaatschapsbijdrage te vereffenen,
als het nog niet gebeurd is!
Beste dank**